

Her i nærheden

Dvælende film om kærlighedens bånd

Af Jes Nysten

I disse eksperimenterende dogme-tider er det helt forunderligt at se en dybt traditionel film, der er socialrealistisk på gammeldags maner med et meget langsomt tempo. Der dvæles ved skuespillernes ageren og mimik. For nogen vil det være et - gab - klart tilbagefald, for andre vil det være en kærkommen lejlighed til - heldigvis - at tro på, at der stadigvæk kan laves gode solide film uden pjank.

Det er næsten samme team bag denne film, som stod bag "Dansen med Regitze", dvs. udgangspunktet er en novelle af Martha Christensen, instruktøren er Kasper Rostrup, og i vigtige roller ser vi Ghita Nørby, Frits Helmuth og Henning Moritzen. Det er også i denne film et hverdagsdrama, vi er vidner til. Nu er drama måske et voldsomt ord, for det er det stille pæne danske hverdagsliv, vi præsenteres for, så dramaet når kun i glimt ud over de henkastede bemærkninger, de små sideblik, sveden på panden!

I det på overfladen idylliske københavnermiljø falder pludselig "en bombe", der river og slider i gadens beboere: en ung kvinde bliver en aften dræbt i det nærliggende anlæg. Nu bor der i gaden fru Nielsen, kioskejeren, og hun har denne autistiske søn, Brian, der ofte går en tur i anlægget, og han er noget aparte, selv om man har vænnet sig til ham i gaden! Fru Nielsen har gjort det til sit livs opgave at tage vare på drengen, at passe ham, ja passe på ham for at skåne ham for den hårde og ufølsomme verden "derude".

For hende at se vil han ikke kunne klare sig alene uden hende. Hun bliver derfor også grebet af panik, da hun hører om det hændte, for hvor var Brian den aften? Hun påtager sig opgaven at være Brians advokat, koste hvad det vil! Uden at vide noget med sikkerhed skal ingen - absolut ingen - kaste den mindste mistanke på hendes dreng. Men hun har ikke taget højde for, at der er andre stærke personligheder med i spillet: 'vennen', den bøssede Baron, der sælger gammelt bras, men som er en fin diskret menneskekender, og den desillusionerede kriminalbetjent, der vil nå frem til sandheden uanset omkostningerne.

Efterhånden går det da også op for fru Nielsen, at det, hun nu er i gang med, blot er en intensiveret fortsættelse af det livslange forsøg på at 'kvæle' drengen i rethaverisk kærlighed: at holde på ham mere for hendes egen skyld end for drengens skyld. Han kan mere, end hun vil være ved; han véd mere, end hun vil være ved; og han har krav på sit eget liv. Først da hun til sidst 'giver slip' på ham, skabes der mulighed for dem begge til at leve på egne - og fælles - vilkår.

Temaet er et kendt Martha Christensens tema: om kærlighedens mærkelige vildveje, om de nære bånd, der bliver til lænker, om at ville leve sit liv gennem andre, at først når vi kan give slip på hinanden, kan vi få hinanden tilbage.

Der dvæles ved detaljen, ved de små diskrete hentydninger, ved det 'store' skuespil, og det er der masse af. De tre gamle skuespil-kæmper nyder at få lov til at folde sig ud til glæde for os, der lader os betage af deres kunnen. Men også Thure Lindhardt udfylder den svære rolle som den autistiske Brian nænsomt og overbevisende - en rolle, der sagtens kunne have været overspillet og pinlig, men som her forløses fint.

Filmfakta

Danmark 1999 - Instr. og manus: Kaspar Rostrup (efter novellen af Martha Christensen)
- Medv.: Ghita Nørby (fru Nielsen), Thure Lindhardt (Brian), Frits Helmuth (Jespersen), Henning Moritzen (Baronen), Magnus Stahl Jacobsen (Brian som lille), Bodil Lindorff (posekone), Hannah Bjarnhof (Sarons Rose), Sarah Boberg (ung kvinde), Thomas Bo Larsen (ung mand), Niels Anders Thorn (Jacinskij), Pia Vieth (pædagog), Niels Weyde og Niels Skousen (jæger), Susanne Jagd (kunde), Mira Wanting (pige i skov), Holger Vistisen (pølsemænd) - 104 min. - Dansk biografpremiere d. 21/1, 2000 - Dansk udlejning: Nordisk - Dansk udgivelse på DVD: 19/7, 2000.

Links

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=321>